

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМ ПОРТФЕЛЕМ РОЗВИТКУ ЛОГІСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПІДПРИЄМСТВА

Вінницький національний технічний університет

Анотація

У статті досліджено особливості управління інвестиційним портфелем розвитку логістичної інфраструктури. Обґрунтовано принципи формування інвестиційного портфеля та визначено його роль у забезпеченні ефективного розвитку об'єктів логістичної інфраструктури в сучасних умовах.

Keywords: інвестиційний портфель, логістична інфраструктура, управління інвестиціями, ефективність інфраструктурних вкладень

MANAGEMENT OF THE INVESTMENT PORTFOLIO FOR THE DEVELOPMENT OF THE ENTERPRISE'S LOGISTICS INFRASTRUCTURE

Abstract

The article examines the peculiarities of managing an investment portfolio for the development of logistics infrastructure. It substantiates the principles of forming an investment portfolio and determines its role in ensuring the effective development of logistics infrastructure facilities in modern conditions.

Keywords: investment portfolio, logistics infrastructure, investment management, infrastructure investment efficiency

В умовах дефіциту ресурсів для масштабного технічного оновлення, стабільність функціонування підприємств визначається рівнем розвитку їхньої логістичної інфраструктури. Невідповідність складських потужностей сучасним вантажопотокам, зношеність транспортно-технічних засобів та технологічна розрізненість термінальних комплексів створюють критичні перешкоди для ефективного товароруку. Негативний вплив цих чинників посилюється через відсутність цілісного підходу до фінансування об'єктів, що спричиняє локальну модернізацію окремих ланок замість системного розвитку всієї логістичної бази.

За таких обставин стратегічного пріоритету набуває управління інвестиційним портфелем, що виступає інструментом координації капіталовкладень у логістичну інфраструктуру. Застосування портфельного підходу дозволяє структурувати інвестиційні проекти за пріоритетністю, забезпечуючи їх взаємоузгодженість та цільову спрямованість на усунення інфраструктурних обмежень. Сформований інвестиційний портфель стає основою для збалансованого оновлення складських, транспортних та допоміжних систем, що дозволяє мінімізувати сумарні ризики вкладень і забезпечити сталий розвиток логістичного потенціалу підприємства.

Формування стратегії розвитку логістичної інфраструктури через механізм інвестиційного портфеля базується на принципах цілісного оновлення матеріально-технічних активів підприємства [2]. Головним чинником успішної реалізації цієї концепції є селекція проектів, що забезпечують синергію між розширенням складських площ, оновленням рухомого складу та впровадженням систем координації вантажопотоків [4]. Поєднання специфіки капітальних об'єктів із сучасними методами оцінки фінансової ефективності дозволяє досягти стабільності інфраструктурної бази, що є вирішальним фактором для збереження ринкових позицій та нарощування капіталізації [5].

Інвестиційне управління в цій сфері постає як динамічна архітектура капіталовкладень, що інтегрує заходи з ліквідації технологічного відставання та підвищення пропускної здатності логістичних вузлів [3]. Функціонування такої моделі передбачає постійний аудит технічного стану активів та виявлення диспропорцій у їх продуктивності. У межах інвестиційного підходу, взаємодія між суб'єктом

управління та об'єктами модернізації перетворюється на систему безперервної оптимізації витрат і доходів, що вимагає від менеджменту високої аналітичної точності [1].

Пріоритетність включення конкретних об'єктів до інвестиційного портфеля визначається:

- потенціалом зростання продуктивності логістичної ланки після її оновлення;
- гнучкістю капітальних рішень до можливих змін у структурі вантажопотоків;
- здатністю підприємства забезпечити своєчасне фінансування довгострокових проектів;
- рівнем сумісності нових технічних рішень із наявною інфраструктурною мережею.

Системне управління капіталопотоками у сфері логістики не повинно обмежуватися лише підтримкою поточного стану об'єктів. Воно має базуватися на стратегічному плануванні, яке включає глибокий аналіз інвестиційних можливостей за допомогою:

- методів багатокритеріальної оцінки ефективності капіталовкладень;
- інструментів стрес-тестування окупності проектів за різних ринкових сценаріїв;
- моделювання оптимальної черговості модернізації об'єктів для уникнення технічних простоїв;
- розрахунку сукупної вартості володіння інфраструктурними активами.

Використання сучасного інструментарію інвестиційного аналізу дозволяє не лише нівелювати загрозу фізичного зносу засобів, а й визначати майбутні напрями територіального розвитку бізнесу [5]. Практика показує, що навіть за умов дефіциту ресурсів, портфельний підхід стає рушієм якісних змін: переходу до енергоефективних технологій зберігання, оптимізації маршрутних схем та посилення конкурентних переваг через надійність поставок.

У сучасній економічній доктрині інвестиційний розвиток логістики розглядається як фундамент для створення доданої вартості. Портфельна консолідація капіталу дозволяє уникнути хаотичного фінансування, забезпечуючи при цьому цілісність логістичного ланцюга [2]. Раціональне поєднання інвестицій у складські та транспортні об'єкти створює передумови для зниження собівартості послуг та підвищення операційної стійкості [4].

Ефективна розбудова інфраструктурного потенціалу потребує впровадження рішень, що базуються на принципах капітального менеджменту:

- регулярна діагностика завантаженості потужностей для виявлення зон низької віддачі активів;
- застосування гнучких графіків фінансування будівництва та реконструкції об'єктів;
- використання кількісних методів оцінки ризиків для кожного елемента портфеля;
- координація інвестиційних циклів підприємства з планами розвитку ключових контрагентів.

Ключовою особливістю портфельного підходу є здатність системи до швидкої адаптації у відповідь на зовнішні виклики. Успіх цієї стратегії детермінується:

- якістю підготовки техніко-економічних обґрунтувань інвестиційних проектів;
- готовністю менеджменту до імплементації інноваційних схем оренди та лізингу [3];
- інтегрованістю фінансових планів у загальну логістичну стратегію;
- здатністю забезпечити стабільну віддачу від експлуатації оновлених об'єктів.

Таким чином, поєднання інвестиційних інструментів з логістичним проектуванням дозволяє перейти від пасивного накопичення майна до активного нарощування потужностей. Саме управління портфелем проектів стає головним фактором прогресу: від оптимізації витрат на утримання бази до значного підвищення якості сервісу. Реалізація цього підходу гарантує підприємству високу конкурентоспроможність у довгостроковій перспективі.

Підсумовуючи, можна стверджувати, що формування цілісного інвестиційного портфеля розвитку логістичної інфраструктури постає стратегічним фундаментом економічної безпеки підприємства. Цей напрям діяльності вимагає від керівництва відмови від фрагментарних капіталовкладень на користь системного відбору проектів, що здатні забезпечити максимальну технічну віддачу. Впровадження портфельного підходу дозволяє суб'єктам господарювання не лише раціоналізувати витрати на модернізацію об'єктів, а й нарощувати капітальну вартість активів через досягнення синергії між складськими, транспортними та термінальними ланками. Тільки інтеграція науково обґрунтованих методів оцінки ризиків із довгостроковим плануванням розбудови матеріальної бази гарантує підприємству високий рівень адаптивності до ринкових коливань та стале зміцнення конкурентних позицій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Безугла Ю., Грицай О. (2024). Цифрові технології моделювання системи управління фінансовими ресурсами підприємства. Адаптивне управління: теорія і практика. Серія Економіка, 18(36). [https://doi.org/10.33296/2707-0654-18\(36\)-07](https://doi.org/10.33296/2707-0654-18(36)-07)

2. Лозовський О. (2023). Управління формування інвестиційного портфеля ключової складової конкурентоспроможності підприємства. *Збірник наукових праць «ЛОГОΣ»*, (22 грудня 2023 р.; Бостон, США), 83–88. <https://doi.org/10.36074/logos-22.12.2023.021>
3. Кирилук І., Сокур А. (2024). Організація логістичних процесів підприємства в умовах війни: проблеми та рішення. *Економіка та суспільство*, (61). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-54>
4. Хаєцька О., Коваль О. (2024). Інвестиційно-інноваційна діяльність підприємств транспортно-логістичної сфери. *Економіка та суспільство*, (59). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-111>
5. Шевченко Б., Яковенко Л., Шаравара Р. (2025). Фінансові інструменти інноваційного розвитку підприємств логістичної інфраструктури в Україні: теоретичні основи. *Адаптивне управління: теорія і практика. Серія Економіка*, 20(40). [https://doi.org/10.33296/2707-0654-20\(40\)-142](https://doi.org/10.33296/2707-0654-20(40)-142). Lu, X., & Taghipour, A. (2025). A review of supply chain digitalization and emerging research paradigms. *Logistics*, 9(2), 47. <https://doi.org/10.3390/logistics9020047>

Нечипоренко Тетяна Дмитрівна – к.е.н., доцент кафедри підприємництва, логістики та менеджменту, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ntd@vntu.edu.ua

Циганюк Світлана Віталіївна – студентка групи 2Л-22б, факультет менеджменту та інформаційної безпеки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: svetatsihanyuk@gmail.com

Nechyporenko Tetiana D. – PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship, Logistics and Management, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ntd@vntu.edu.ua

Tsihanyuk Svitlana V. – Faculty of Management and Information Security, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: svetatsihanyuk@gmail.com